

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. listopadu 2021 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Bedřichové a soudců JUDr. Vladany Woratschové a Mgr. Tomáše Kubovce v trestní věci **obž. M. D.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, odvolání obžalovaného a státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. června 2021, sp. zn. 1 T 108/2020, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek z r u š u j e ve výroku o vině pod bodem I. a ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se při nezměněném výroku o vině bodem II. napadeného rozsudku znovu rozhoduje tak, že:

Obžalovaný

M. D.,

narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

je vinen, že

I.

jako jednatel společnosti X&X exxxs s. r. o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, podal či nechal podat u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10:

1. dne 6. 2. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2013, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury:

- č. xxx vystavené dodavatelem AXC Txxxx, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 30. 11. 2010 s cenou plnění ve výši 2.800.000 Kč, DPH ve výši 560.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx",
2. dne 1. 8. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2014, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktur:
- č. xxx dodavatele AXC Txxxx, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 3. 2011 s cenou plnění ve výši 4.600.000 Kč, DPH ve výši 920.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx",
  - č. xxx dodavatele AXC Txxxx, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 20. 4. 2011 s cenou plnění ve výši 4.425.000 Kč, DPH ve výši 885.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx",
  - č. xxx dodavatele AXC Txxxx, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 5. 2011 s cenou plnění ve výši 4.900.000 Kč, DPH ve výši 980.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx",
3. dne 6. 1. 2015 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2014, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury:
- č. XXX vystavené dodavatelem HXXXXA - SXXXXY s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 12. 2011 s cenou plnění ve výši 2.149.880 Kč, DPH ve výši 429.976 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx",
4. dne 25. 3. 2015 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2015, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktur:
- č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 7. 2. 2012 s cenou plnění ve výši 450.000 Kč, DPH ve výši 90.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,
  - č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 16. 3. 2012 s cenou plnění ve výši 405.000 Kč, DPH ve výši 81.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,
  - č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 4. 4. 2012 s cenou plnění ve výši 495.000 Kč, DPH ve výši 99.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,
  - č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 14. 5. 2012 s cenou plnění ve výši 395.204,17 Kč, DPH ve výši 79.040,83 Kč, za dodání a dopravu kamenických výrobků,

obžalovaný tedy deklaroval, že proběhla zdanitelná plnění v celkové výši 20.620.084,17 Kč, z nichž DPH ve výši 20% tvoří částku 4.124.016,83 Kč, ačkoli byl srozuměn s tím, že stavební práce na „Xxx xxx“ čp. xx a xx v obci Xxx v deklarovaném rozsahu neproběhly, neboť cena stavebních prací a dodávek provedených v souvislosti s rekonstrukcí uvedeného objektu, tedy cena díla činila dle souhlasného prohlášení stran ke dni 28.12.2013 částku 3.080.000 Kč bez DPH, tedy včetně 20% DPH ve výši 616.000 Kč činila cena díla celkovou částku ve výši 3.696.000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

a tímto svým jednáním se pokusil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, který uplatněné odpočty neuznal, způsobit škodu v celkové výši 3.508.016,83 Kč,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve značném rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, ačkoli k dokonání trestného činu nedošlo

čímž spáchal

pod bodem I.

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za jednání pod bodem I a II

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 2,5 (dva a půl) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 2,5 (dva a půl) let.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb po 650,- Kč, tedy v celkové výši 130.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 6. 2021 byl obžalovaný M. D., nar. xxx, uznán vinným dvěma zločiny zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se měl dopustit ve vícečinném souběhu tím, že:

I.

jako jednatel společnosti X&X exxxs s. r. o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, podal či nechal podat u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10:

1. dne 6. 2. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2013, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury:

- č. xxx vystavené dodavatelem AXC Txxxxa, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 30. 11. 2010 s cenou plnění ve výši 2.800.000 Kč, DPH ve výši 560.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx", kdy tato měla být uplatněna nejdéle do 1. 1. 2014,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

2. dne 1. 8. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2014, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktur:

- č. xxx dodavatele AXC Txxxxa, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 3. 2011 s cenou plnění ve výši 4.600.000 Kč, DPH ve výši 920.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx", kdy tato měla být uplatněna nejdéle do 1. 4. 2014,

- č. xxx dodavatele AXC Txxxxa, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 20. 4. 2011 s cenou plnění ve výši 4.425.000 Kč, DPH ve výši 885.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx", kdy tato měla být uplatněna nejdéle do 1. 7. 2014,

- č. xxx dodavatele AXC Txxxxa, s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 5. 2011 s cenou plnění ve výši 4.900.000 Kč, DPH ve výši 980.000 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx", kdy tato měla být uplatněna nejdéle do 1. 7. 2014,

3. dne 6. 1. 2015 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2014, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury:

- č. XXX vystavené dodavatelem HXXXXA - SXXXXY s.r.o., IČ: xxx, ze dne 31. 12. 2011 s cenou plnění ve výši 2.149.880 Kč, DPH ve výši 429.976 Kč, za provedené stavební práce na akci "Xxx xxx", kdy tato měla být uplatněna nejdéle do 1. 1. 2015,

4. dne 25. 3. 2015 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2015, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktur:

- č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 7. 2. 2012 s cenou plnění ve výši 450.000 Kč, DPH ve výši 90.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,

- č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 16. 3. 2012 s cenou plnění ve výši 405.000 Kč, DPH ve výši 81.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,

- č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 4. 4. 2012 s cenou plnění ve výši 495.000 Kč, DPH ve výši 99.000 Kč, za dodání a dopravu žula-desek,

- č. xxx dodavatele JXV TXXXG s.r.o., IČ: xxx, ze dne 14. 5. 2012 s cenou plnění ve výši 395.204,17 Kč, DPH ve výši 79.040,83 Kč, za dodání a dopravu kamenických výrobků,

obžalovaný tedy deklaroval, že proběhla zdanitelná plnění v celkové výši 20.620.084,17 Kč (z toho 20% DPH ve výši 4.124.016,83 Kč), ačkoli musel být srozuměn s tím, že stavební práce na Xxx xxx čp. xx a xx v obci Xxx v deklarovaném rozsahu neproběhly, neboť obvyklá cena stavebních prací a dodávek provedených v souvislosti s rekonstrukcí uvedeného objektu činila podle znaleckého posudku v předmětném období pouze 2.652.546 Kč (z toho 20% DPH ve výši 530.509,20 Kč),

a tímto svým jednáním se pokusil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, který uplatněné odpočty neuznal, způsobit škodu v celkové výši 3.593.507,64 Kč,

II.

jako jednatel společnosti X&X exxxs s. r. o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, podal či nechal podat u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10:

1. dne 9. 1. 2017 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2016, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury č. xxx vystavené dodavatelem, společností Nxxxxe s. r. o., IČ: xxx (nyní Vxxxxe s.r.o.), ze dne 3. 10. 2016 s cenou plnění ve výši 2.800.000 Kč, DPH ve výši 588.000 Kč, za přenechání dobývacího prostoru v xxx,

2. dne 25. 1. 2017 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2016, ve kterém neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně na základě faktury č. xxx vystavené dodavatelem, společností Nxxxxe s. r. o., IČ: xxx (nyní Vxxxxe s.r.o.), ze dne 15. 8. 2016 s cenou plnění ve výši 5.250.000 Kč, DPH ve výši 1.102.500 Kč, za nákup profí linky na pelety,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

ačkoli k deklarovaným plněním ve skutečnosti nedošlo, neboť mělo dojít k odstoupení od smluv a dne 10. 3. 2017 k vrácení finančních prostředků, o čemž obžalovaný správce daně neinformoval, a to ani v průběhu probíhající daňové kontroly, která byla zahájena dne 2. 2. 2017, v jejímž průběhu byla dne 12. 4. 2017 daňovému subjektu doručena výzva k prokázání uskutečnění plnění, na kterou obžalovaný nijak nereagoval, a tímto svým jednáním se pokusil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, IČ: 72080043, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, který uplatněné odpočty daně neuznal, způsobit škodu v celkové výši 1.690.500 Kč,

2. Za toto jednání uložil nalézací soud obž. Damaškovi podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v délce 2,5 let, jehož výkon byl dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2,5 let.

3. Nalézací soud po podrobně provedeném dokazování v hlavním líčení, kdy vyslechl obžalovaného, svědky J. V., Z. K., J. Š., P. H., P. P., P. Ř. a architekta A. K. – tedy osoby, které měly být účastny na jednotlivých fakturovaných úkonech, na jejichž základě s odstupem několika let uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) jako statutární orgán společnosti X&X exxxs s.r.o. obžalovaný D., dále na základě znaleckých posudků znalce Ing. Stanislava Tupla, a znalce Ing. Pavla Huška a výsledku obou těchto znalců, jakož i z četných listinných důkazů předložených jak finančním úřadem pro Prahu 10 (především z příznání k DPH a záznamech o šetření včetně dokumentace), tak obžalovaným včetně připojených faktur, kupních smluv, smluv o převodu dobývacího prostoru, smluv o dílo ve vztahu ke stavbě „xxx xxx“ pod bodem I rozsudku i smluv o nájmu této nemovitosti se závazkem k dostavbě, stejně jako ze zápisů o odevzdání a převzetí díla či jeho dokončené části, z výpisu z účtů k postoupení pohledávek, z výpisu z obchodních rejstříků a dalších listinných důkazům dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný jako jednatel společnosti X&X exxxs s.r.o. (dále jen „**XX**“ – dnes pak spol. Txxxe xxx xxx s.r.o.) byl osobou, která poskytla finančnímu úřadu veškeré podklady o uhradě DPH k příznání nároku na uplatněný nadměrný odpočet společností XX, neboť tuto skutečnost obžalovaný sám nesporně a je současně usvědčován Z. K.. Za nesporný byl v průběhu řízení označen i obsah předmětných daňových příznání. Za jedinou spornou otázku, již se stala stěžejním předmětem dokazování v trestním řízení proto nalézací soud považoval **výlučně skutečnost, zda plnění z faktur vystavených údajně v období od listopadu 2010 do května 2012, jež obžalovaný D., (který se stal statut. orgánem spol. XX od xxx) předkládal jako podklad pro uplatnění odpočtu DPH od února 2014 až do března 2015, v rozsahu jím uplatněného odpočtu DPH skutečně proběhla.** Na základě předložených Smluv o dílo mezi sv. Š. a spol. AXC TXXXXA s.r.o. ze dne 9. 11. 2007 s termínem dostavby do 31. 12. 2009 (č.l. 828), Dohodou o ukončení původního závazku (č.l. 832), již se spol. AXC TXXXXA zavázala uzavřít na další dostavbu smlouvu o dílo se spol. XX, ze Smlouvy o dílo mezi sv. Š. a spol. XX ze dne 28. 12. 2009 (na č.l. 553) a z dohody o ukončení této smlouvy ze dne 15. 3. 2010 (č.l. 559), jakož i následně uzavřené Smlouvy o dílo mezi spol. XX a spol. Axxxxs s.r.o. ze dne 2. 4. 2010(č.l. 267) , navazující na Smlouvu o nájmu nemovitosti (na č.l. 263), uzavřenou dne 1. 3. 2010 mezi vlastníkem nemovitosti a sv. Š. a spol. Axxxxs vzal soud za prokázané, že v průběhu stavby díla postupně docházelo k formální změně dodavatelů, přes průběžně provedené práce však hodnota díla zůstávala neměnná, a to ve výši 35.598.818 Kč. Společnost XX se Smlouvou o dílo zavázala jako zhotovitel díla pro společnost Axxxxs provést dílo spočívající v provedení stavby „xxx xxx“ za stejných cenových podmínek namísto původní společnosti Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

zhotovitele AXC Txxxx s.r.o., která byla zhotovitelem díla ve prospěch vlastníka nemovitosti – svědka Š. a která dle provedeného dokazování byla fakticky i nadále zhotovitelem stavby, přičemž společnost XX byla využívána toliko jako fakturační mezičlánek (viz výpověď sv. T. i obžalovaného). Svědek Š. dne 1. 3. 2010 jako vlastník nemovitosti uzavřel se společností Axxxx Smlouvu o nájmu nemovitosti na čísle listu 263, jíž přenechal nemovitosti do úplné správy a provozování se závazkem k rekonstrukci této nemovitosti, a to na dobu 99 let se závazkem dokončit další realizované stavební práce na účet spol. Axxxx (tedy nájemce) s tím, že takto vynaložené finanční prostředky budou započteny se závazkem nájemce za úhradu nájemného (ve výši 85.00 Kč měsíčně). Všechny platby probíhaly přes clearingovou centrálu prostřednictvím plateb Exxo cxxxg cxxxr, a to clearingovými poukázkami. Ke stejnému způsobu platby se zavázala též společnost XX exxxs s.r.o., přičemž dílo mělo být zhotoveno do 31. 12. 2012. Nálezací soud vzal za prokázané, že přestože svědek Š. se společností AXC Txxxxa jako dodavatelem, odpovědným za rekonstrukci díla, smlouvu ukončil a zavázal k dokončení stavebních prací na vlastní účet společnost Axxxxs, s níž uzavřel nájemní smlouvu, pokračovala fakticky jako dodavatel prací stále společnost AXC Txxxxa, přičemž společnost XX, zastoupená od 9.1.2013 obžalovaným byla toliko fakturačním mezičlánkem, který pouhou přefakturací nezískával žádný hospodářský přínos a nepřispěl v rámci rekonstrukce žádnou přidanou hodnotou, jež by přefakturací ekonomicky ospravedlňovala – viz odůvodnění rozsudku v bodě 71 a následujících. O absenci hospodářského prospěchu hovoří i způsob, jakým bylo hrazeno za jednotlivé fakturované práce, když úhrady faktur měly proběhnout na základě smlouvy o postoupení pohledávek na clearingový účet slovenské společnosti Gxxxl cxxxg a.s. tedy opět ve prospěch společnosti, v níž byl akcionářem svědek Š., přičemž následně byly platby vzájemně započítávány. Soud v obsáhlém odůvodnění rozhodnutí pak poukazuje na účelovost vystavovaných faktur i smluvních vztahů, za záměrně zavádějící pak označuje i název díla jako rekonstrukce „xxx xxx“, ačkoliv ze stavební dokumentace i z připojené fotodokumentace jednoznačně vyplývá, že na pozemcích stojí aktuálně jediný rodinný dům č. p. xx v místě původních nemovitostí č. p. xx a xx a z původního objektu č. p. xx byl zachován toliko sklep. O nadhodnocení stavebních prací pak jednoznačně svědčí závěr znalce ing. Tulpy, který hodnotu stavebních prací a dodávek provedených v souvislosti s rekonstrukcí objektů v předmětném období určil částkou 2 652 546 Kč bez DPH, s níž se soud ztotožnil jako s hodnotou materiálu i prací, které byly v předmětném žalovaném období na nemovitosti provedeny. Tyto soudem učiněné závěry pak nepřímou stvrzuje i znalecký posudek společnosti MONTEKALA s.r.o. zpracovaný 3. 8. 2015 na objednávku insolvenční správkyne dlužníka J. Š., kdy obvyklá cena předmětné nemovitosti pro účely stanovení prodejní ceny byla odhadnuta včetně pozemků na částku 7 800 000 Kč. Tento znalecký posudek současně vyvrací, že by nemovitost mohla být označována kdykoliv za „xxx“ a budována jako xxx, což vyplývá též ze stavební dokumentace. Samotný znalecký posudek Ing. Pavla Huška, který byl předložen v trestním řízení obžalovaný, označil nálezací soud s ohledem na jeho obsah za nepřezkoumatelný.

4. Proti tomuto rozsudku podal **obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání**, ve kterém napadl výrok o vině i výrok o trestu. Předně má obžalovaný za to, že soud I. stupně nesprávně hodnotil znalecké posudky, zejména posudky předložené orgány činnými trestním řízení. Konkrétně namítá obžalovaný vady posudku Ing. Tulpy, který neodpovídá realitě. Poukazuje na to, že stavební práce byly spol. XX prováděny od roku 2010, avšak stav, z něhož vychází Ing. Tulpa je z roku 2011, kdy již část prací měla být provedena. Znalec tak měl vycházet ze stavu zachyceného ve znaleckém posudku Ing. Kouby z roku 2010, který obžalovaný založil do spisu a v němž je zachycen stav nemovitost před Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

prováděním prací – nalézací soud se k tomuto posudku však nevyjádřil. Ke znaleckému posudku spol. MONTEKALA s. r. o. z insolvenčního řízení obžalovaný uvedl, že neuvádí nic ke skutečné ceně nemovitosti, neboť se zabývá toliko porovnávací a nabídkovou metodou; stavební materiál a provedené stavební práce zahrnuje jen velmi omezeně. Způsob výpočtu provedených prací je neodpovídající též v posudku Ing. Tulpy. V něm znalec uvedl, že hodnota oplocení činí 10 % hodnoty nemovitosti, hodnotu provedených prací a materiálu však ocenil na částku 2,6 milionu Kč, avšak plot samotný ocenil na částku 1 milion Kč. K hodnotě prací vypovídalo též několik svědků, mj. architekt A. K., který celý objekt navrhl a označil jeho provedení za nadstandardní. Ostatní subdodavatelé, tedy pan T. a pan H. a posléze i pan V. potvrdili, že práce v uvedeném rozsahu proběhly a stavební materiál byl skutečně použit. To potvrdil též znalec Ing. Pavel Hušek, který porovnával **množství materiálu a prací uvedených v jednotlivých fakturách** oproti stavu nemovitosti. Tvrzení soudu I. stupně, že z doložených fotografií lze usoudit, že se jednalo spíše o novostavbu nadstandardního provedení, které odpovídají náklady na její zhotovení v částce dle znaleckého posudku Ing. Tulpy, není nijak vysvětleno a není zřejmé, na základě čeho obvodní soud k tomuto hodnocení přistoupil. Nalézací soud pak neřešil ani to, že mezi obchodními společnostmi je smluvní volnost, která se vztahuje na podmínky úhrady. Tvrzení, že se jednalo o mnohonásobně nadhodnocenou fakturaci, ničím nepodložil. Dále pak měl soud I. stupně doplnit dokazování o stavební deníky, které by nejlépe ukázaly na to, v jaké kvalitě bylo dílo provedeno a v jakých termínech. Závěrem tak obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného obžaloby zprostil, případně aby věc vrátil soudu I. stupně s pokynem k doplnění dokazování. Ačkoli obhajoba výslovně nevymezila, do jaké části výroku o vině odvolání podává, bylo z obsahu podaného odvolání nepochybně prokázáno, že obžalovaný podal odvolání toliko do výroku o vině pod bodem I. rozsudku a do výroku o uloženém trestu. Výrok o vině pod b. II popisující skutek, právně kvalifikovaný jako pokus samostatného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 odst. 2 písm. c) tr. zák. a § 21 odst.1 tr.z. tak nabyl právní moci dnem 1. 9. 2021 (doručeno obž. do vlas. rukou dne 23. 8. 2021) a odvolací soud nebyl oprávněn jej přezkoumávat. Na tomto závěru nic nemění ani námitka obhájkyně, uplatněná ve veřejném zasedání, že vycházela z předpokladu, že při podání odvolání do trestu je nutno vždy přezkoumat všechny výroky o vině – když zákon jednoznačně stanoví, že výrok o trestu je vždy závislý na výroku o vině, opačně však závislost výroků vykládat nelze, neboť to odporuje nejen zákonu, ale i prosté logice.

5. Proti napadenému rozsudku podala řádně a včas odvolání též **státní zástupkyně**, a to pouze do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného. Státní zástupkyně se plně ztotožnila se závěry nalézacího soudu stran výroku o vině, má však za to, že uložený trest je nepřiměřeně mírný. Souhlasit je možno s uložením podmíněného trestu, zároveň by ovšem měl být též uložen peněžitý trest, neboť obžalovaný se pokusil úmyslnými trestnými činy získat majetkový prospěch. Trestnou činnost páchal po delší dobu a s rozmyslem, přičemž v jejím důsledku mohla být České republice způsobena škoda v celkové výši 5.284.007 Kč. Samostatný relativně mírný výchovný trest považuje státní zástupkyně za nedostatečný. Obžalovaný sám uvedl, že jeho měsíční příjem činí cca 20.000 Kč a nejsou proti němu vedena exekuční řízení, případný peněžitý trest by tak nebyl nedobytný. Státní zástupkyně proto navrhla, aby obžalovanému byl uložen též peněžitý trest nejméně v počtu 200 denních sazeb ve výši 650 Kč, tedy celkem ve výměře 130.000 Kč. Závěrem tak státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu napadeného rozsudku a znovu sám ve věci rozhodl v intencích jejího návrhu.. Odvolání obžalovaného navrhla jako zcela nedůvodné zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

6. Městský soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, které strany svým odvoláním napadly, stejně tak správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání státní zástupkyně je zcela důvodné, odvolání podané obžalovaným je důvodné též, avšak z jiných než vytýkaných příčin.

7. Přezkumem spisu odvolací soud ověřil, že v přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla porušena procesní ustanovení, která by způsobila podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno, stejně jako právo na spravedlivý proces. Nalézací soud provedl všechny důkazy, které shledal potřebnými k řádnému posouzení skutkového stavu a k rozhodnutí ve věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu a ty pak hodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Na základě takto provedených a zhodnocených důkazů dospěl obvodní soud ke správným skutkovým závěrům, o nichž nevznikly (s jedinou výjimkou dále uvedenou) v průběhu řízení zásadní pochybnosti, ale i ke správným závěrům právním, včetně dovození trestní odpovědnosti obžalovaného při správném užití právní kvalifikace žalovaného skutku. **Jedinou relevantní námitkou, kterou tak obžalovaný ve svém odvolání do výroku o vině pod bodem I. uplatnil, je výhrada napadající závěr znaleckého posudku znalce Ing. Tulpy jako podklad pro určení hodnoty stavebních prací, které obžalovaný jako statutární orgán uplatnil žalovaným jednáním k pokusu o vylákání nadměrného odpočtu daně. Pokud by soud měl skutečně pro vyčíslení neoprávněně uplatněného odpočtu daně (resp. výhody na dani formou nadměrného odpočtu) vycházet ze stavu nemovitosti v době, kdy se společnost XX stala dodavatelem stavby, musel by jeho odhad vycházet z objektivních zjištění nikoli k roku 2010, jak uvádí obžalovan, ale již ke dni 28. 12. 2009 (viz smlouva o dílo mezi sv. Š. a spol. XX).**

8. V této souvislosti je nutno podotknout, že ani k září 2011 natož pak koncem prosince 2009 neměl znalec přibrány orgány činné v trestním řízení tedy Ing. Tulpa dostatek informací o vnitřním vybavení domu a postupu stavebních prací uvnitř objektu, vycházel toliko z vnější fotodokumentace, která pro určení hodnoty prostavěného materiálu a prací nemohla být zcela relevantním podkladem, když k ní mohlo být přihlédnuto jen jako k přibližnému odhadu provedených prací na díle. Nicméně bez ohledu na časový horizont ocenění ceny díla, namítaný obžalovaným, nelze znalecký posudek Ing. Tulpy považovat za důkaz relevantní zejména proto, že vycházel ze zcela nekonkrétního zadání v přibrání znalce opatřením PČR ze dne 9. 6. 2020, neboť PČR nestanovila k jakému datu má být cena díla zjištěna a znalec ak na základě volné úvahy posuzoval hodnotu provedených prací nikoli k datům na předložené fakturaci, ale až k časovému úseku, v němž byly faktury pro odpočet DPH fakticky uplatněny – tedy k období od 4. Q 2013 do února 2015- což obžalovaný nenamítal a bez povšimnutí tuto zásadní skutečnost ponechala jak státní zástupkyně, tak nalézací soud. **Není tak pochyb o tom, že předložený znalecký posudek Ing. Tulpy nemůže být podkladem pro určení výše oprávněného odpočtu daně (a to za situace má –li být zachována konstrukce výpočtu daňové výhody, užitá v obžalobě státní zástupkyně – tedy dělba uplatněného nároku na odpočet DPH na uplatněný nárok v oprávněné a v neoprávněné výši, neboť při jiné konstrukci nastíněné níže v b.13 by nebylo třeba žádných** Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

znaleckých posudků k hodnotě provedeného díla) . Současně se lze plně ztotožnit se závěrem soudu nalézacího, že takovým podkladem by nemohly být ani dodatečně předložené stavební deníky – pokud by bylo možno je vůbec zajistit, neboť listinné důkazy, svědčící o stavu díla v jednotlivých alespoň dílčích etapách provedení díla spol. XX ve prospěch spol. AXXXX předloženy jsou již součástí spis. materiálu .

9. Vyšetřovací spis již z období přípravného řízení poskytoval dostatek důkazů o hodnotě prací, které měla údajně zprostředkovat (nikoliv provést) společnost „XX“ od uzavření smlouvy o dílo až po jednotlivé přejímky částí díla, přičemž tyto hodnoty díla ke dni převzetí částečně dokončeného díla byly určeny souhlasným prohlášením stran – tedy jak obžalovaného D., tak stat. orgánu objednatele – spol. Axxxx – M. K., a to vše za účasti architekta, který stavbu projektoval a na tuto pro opakované průtahy průběžně dohlížel, jak vypověděli všichni zúčastnění – tedy svědka A. K.. Odvolací soud nemá na základě shodných tvrzení obžalovaného i jednotlivých svědků, žádných pochybností o relevanci shodných prohlášení o ceně částečně provedeného díla k prvnímu předloženému dokumentu o přejímce části díla, a to Zápisu o odevzdání a převzetí díla (nebo jeho dokončené části) ze dne 28. 12. 2013, tím spíše, že souhlasně prohlášena cena díla převyšuje hodnotu určenou znalcem k obdobnému datu a lze tak na jejím základě rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, jemuž oprávněný požadavek odpočtu bude uznán ve větším než žalovaném rozsahu. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že není důvod k vrácení věci k novému rozhodnutí nalézacího soudu, neboť po zrušení části rozhodnutí o vině postačí zopakovat část dokazování, které ve formě zásadních listinných důkazů provedl již nalézací soud, včetně smluvní dokumentace, faktur, uplatněných v rámci daňového řízení, zápisů o odevzdání a převzetí díla či jeho dokončené části a stavební dokumentace a zpráv stavebního úřadu Xxx, poté provedené důkazy společně s důkazy nalézacího soudu zhodnotit a upravit závěry o vině pod bodem I tak, aby o nich nevznikly žádné důvodné pochybnosti. Po zopakování a částečném doplnění dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že zásadním dokumentem pro posouzení hodnoty díla, který obžalovaný ani žádný ze svědků nerozporoval je právě Zápis o odevzdání a převzetí díla (nebo jeho dokončené části) ze dne 28. 12. 2013, sepsaného při předání části díla téhož dne, kterého se obžalovaný účastnil jako zástupce zhotovitele. Zápis obžalovaný po společné kontrole díla se smluvními partnery osobně podepsal, a to spolu se statutárním orgánem společnosti Axxxx s.r.o. M. B. a Ing. Arch. A. K.. Z tohoto dokumentu na č.l. 276 lze mít za prokázané, že strany se shodly na ceně dosud provedeného díla a z celkové ceny za hotového díla smluvně určené ve výši 35. 598. 818 Kč učinily nesporným, že cena již zhotovené části díla při jeho převzetí koncem r. 2013 činí 3.080.000 Kč bez DPH , po připočtení DPH pak činí celková cena díla částku 3 696 000 Kč. Další průběžné zápisy o odevzdání a převzetí díla svědčí o postupném narůstání ceny díla. Použití zápisu o převzetí části díla, předkládané pro účely daňového šetření i trestního řízení vyvrací obhajobu obžalovaného, že soud nepřihlédl ke smluvní volnosti a tedy stranami dohodnuté smluvní ceně – neboť dohodu stran o ceně dokončené části díla v zápisu na č.l. 267 za jinou než smluvní cenu označit nelze. Z výše uvedených listinných důkazů pak odvolací soud vzal za prokázané, že souhlasným prohlášením všech zúčastněných stran včetně obžalovaného byla smluvní cena díla „xxx xxx“ stanovena ke dni 28. 12. 2013 na hodnotu jen o cca 500 000,- Kč vyšší než byla odhadnutá hodnota díla ve znaleckém posudku Ing. Tulpy, který ji navíc posuzoval za období zcela odlišné, a to jak od doby fakturace, tak od citovaného shodného prohlášení stran. Časová hodnota díla určená ke dni 28. 12. 2013 je pak časovou hodnotou stanovenou pro absenci jiného relevantnějšího podkladu významně ve prospěch obžalovaného, neboť pokud ke dni 28. 12. 2013 byla hodnota provedeného díla (tedy prostavěná část díla)

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

stanovena smluvně na částku ve výši 3.080.000,- Kč + 20% DPH (ve výši 616.000 Kč), nemohla společnost XX prostavět v období od r. 2010 do května roku 2012 částku vyšší. Současně lze na základě závěrů elementární logiky uzavřít, že totéž dílo nemohlo mít jen na základě prostavěného materiálu a prací v květnu 2012 hodnotu 20.620.084,17 Kč navýšenou + 20% DPH (tedy dalších 4.124.016,83 Kč) a že tedy **nejnižší částka, kterou se obžalovaný pokusil na nadměrném odpočtu DPH neoprávněně vylákat tvoří rozdíl mezi oběma vypočtenými DPH – tedy mezi částkou z uplatněného plnění ve výši 20.620.084,17 Kč a prokázané hodnoty díla Zápisem ve výši 3.080.000 Kč (rozdíl DPH tak činí 4.124.016,83 Kč - 616.000Kč) – tedy částku ve výši 3.508.016,83 Kč.**

10. V kontextu doplněného dokazování včetně konstatování obsahu faktur, které sám obžalovaný předložil v rámci daňového řízení a na jejichž základě byl daňový odpočet uplatněn, tak nelze pochybovat o správnosti závěru nalézacího soudu, že znalecký posudek znalce Ing. Pavla Huška je nejen nepřezkoumatelný, neboť neuvádí žádný bližší srovnávací materiál, když faktury žádné konkrétní údaje o materiálu a rozsahu odvedených prací neuvádějí, ale také zcela neodůvodněný a nelze jej tak používat jako podklad pro rozhodnutí o meritu věci. Jako zcela nedůvodná byla shledána i námitka obžalovaného, že soud nevycházel ze znaleckého posudku Ing. Kouby, neboť tento znalecký posudek nebyl v trestním řízení předložen, zmiňuje se o něm toliko obžalovaným předložený znalecký posudek Ing. Pavla Huška jako o svém podkladu pro znalecké zkoumání. Zápis o odevzdání a převzetí díla či jeho části pak nejsou jediným důkazem, který poskytuje vodítko k posouzení objemu prací a jejich hodnotě, která měla pro dodavatele -. spol. XX na základě smlouvy o subdodávkách na stavbě „xxx xxx“ zajišťovat společnost AXC Txxxxa. Zatímco předložené obsahově fakticky stejné Smlouvy o dílo, uzavřené mezi jednotlivými vzájemně se řetězcími subjekty (Š.- AXC Txxxxa s.r.o., Š.- XX s.r.o., Axxxxs- XX s.r.o., XX s.r.o. – AB Txxxxa s.r.o) neobsahují žádné konkrétní ujednání o rozsahu díla, které mělo být smluvně stanoveno nadstandardní cenou ve výši přesahující 35 000 000 Kč bez DPH, **rozsah prací, nutných k dokončení díla podle projektové dokumentace** za účelem provozu nemovitosti je poměrně podrobně popsán ve **Smlouvě o nájmu nemovitosti ze dne 1. 3. 2010, uzavřené mezi společnostmi Axxxxs s.r.o. a svědkem J. Š.** na čísle listu 263- 266, konkrétně pod bodem IV/6 (č.l. 264-RUB). Zde se nájemce nemovitosti - **tedy společnost Axxxxs s.r.o.**(s níž až následně smlouvu o dílo jako dodavatel uzavřela společnost XX) **zavázala provést vlastním nákladem nejpozději do 31. 12. 2015 stavební práce v předmětu nájmu dle projektové dokumentace, a to zejména v rozsahu: truhlářských prací, dřevěného schodiště, dveří vnitřních i vnějších včetně garážových vrat, dřevěných a kamenných podlah, realizaci krbových kamen, dokončení elektroinstalace, dokončení vodoinstalace a topenářských prací, včetně instalace tepelného čerpadla, dále výrobu inventáře, kompletního dokončení interiérů, zhotovení osvětlení a dokončení zahradních a sadových úprav a fasády.** Z tohoto výčtu prací je zcela nepochybné, že v té době (přestože cena díla byla stále 35 mil. Kč bez DPH) už byla hrubá stavba dokončena, a to včetně střechy, oken bez parapetů atd., tak jak je zachyceno na fotodokumentaci stavebního úřadu Xxx v září a říjnu 2011 a že fotografie, které obžalovaný doložil v hlavním líčení, na nichž je vidět hrubá stavba bez dokončené střechy, nespádají do období, v nichž nárok na odpočet daně měl vzniknout a pro které se trestní řízení vede. **Naopak výčet dokončovacích prací zahrnuje** zejména vnitřní a zařizovací předměty a dále část vnější omítky na přístavbě, plot a zahradní úpravy, **kteřé nebyly dokončeny ani k 23. 7. 2015, kdy byl objekt zpřístupněn znalci – spol. Montekala s.r.o.** v rámci insolvenčního řízení při úpadku sv. Š.. **Znalec** při osobní prohlídce nemovitosti konstatoval, že nemovitost o 2 bytech 5+kk a 2+ kk Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

nemá povrchy podlah ani schodiště , vnitřní dveře se zárubněmi, garážová vrata. Z plánovaných tepelných čerpadel jsou na pozemku připravené toliko 2 vrty, dům není vybaven radiátory, žádnou sanitou ani zařizovacími předměty, podkroví nemá žádné povrchy, koupelny nemají obklad ani dlažbu, vybavena není kuchyně ani whirlpool. Chybí veškeré elektro zařizovací předměty, malířské, truhlářské i zámečnické práce, nejsou hotové terénní úpravy dvora ani zahrady. Znalec k datu 23. 7. 2015 konstatoval, že stavba je stále rozestavěná, bez údržby, a bylo zjištěno, že od r. 2014 na ní neprobíhají žádné práce (viz ZP na č.l. č.l. 803-811). Ačkoli námitku obžalovaného, že znalec. posudek spol. Montekala s.r.o. nehodnotí ceny práce a materiálu, ale hodnotu nemovitosti jako celku srovnávací metodou, má znalecký posudek – oproti nicotnému posudku znalce Ing. Huška – významnou důkazní hodnotu právě pro srovnání objemu prací, jež bylo nutno k dokončení díla provést ke dni 1. 3. 2010 a k 23. 7. 2015, přičemž s odstupem více než 5-ti let samotná stavba nijak významně nepostoupila, což svědčí též o věhohodnosti účelu stavby, pronajaté 1. 3. 2010 od sv. Š. za účelem podnikání spol. AXXXS formou provozování xxx a nepřímou tak i o účelovosti všech přefakturací mezi zúčastněným řetězcem firem, hradících služby clearingovými poukázkami a vzájemnými zápočty.

11. K dalším námitkám obžalovaného je nutno konstatovat, že nalézací soud provedl dokazování velmi pečlivě, rozsah dokazování je plně způsobilý k vyvození závěrů o trestní odpovědnosti obžalovaného pro oba stíhané skutky, a s výjimkou použití vadného podkladu znaleckého posudku k vyčíslení hodnoty díla, které napravil odvolací soud poté, co důkazy již provedené nalézacím soudem toliko zopakoval, aby je sám mohl hodnotit, nelze nalézacímu soudu vytknout žádná pochybení, natož pak jednostranné hodnocení důkazů v neprospěch obžalovaného. Nalézací soud **naopak ve prospěch obžalovaného** z uplatněných daňových odpočtů na základě předložených faktur odečetl hodnotu provedeného díla, a to přesto, že dospěl k jednoznačnému (a nutno říci že zcela odůvodněnému) závěru, že změna dodavatele stavby ze společnosti AXC Txxxxa s.r.o. na spol. X&X exxxx s.r.o. a změnapostavení spol. AXC TXXXXA z dodavatele na subdodavatele spol. X&X exxxx s.r.o. neměla pro faktický průběh stavby žádný význam, neboť zhotovitel stavby se nezměnil a neměla ani žádný hospodářský význam pro společnost X&X exxxx s.r.o., která neměla ani vlastní zaměstnance, jejichž prací by vznikla přidaná hodnota a stala se tak pouhým fakturačním mezičlánkem. Samotné uplatnění nároku na odpočet daně, resp. nadměrného odpočtu daně pod b. I rozsudku až na samém konci zákonné lhůty (v b. I/5 rozsudku) či dokonce **po promlčení nároku na odpočet** (v ostatních případech b. I rozsudku) jen doplňuje obraz o způsobu „podnikání“ společnosti XX, který **vylučuje naplnění zákonné podmínky podnikání jako činnosti vlastním jménem na vlastní účet a za účelem dosažení zisku.**

12. Je nutno připomenout, že základním principem fungování DPH v českém i evropském právu je tzv. „princip daňové neutrality“, který je v praxi často zneužíván a česká i unijní právní úprava proto jasně stanoví úpravu nároku na odpočet daně. Unijní úprava daně z přidané hodnoty vychází z čl. 113 Smlouvy o fungování EU, na níž navazuje tzv. šestá směrnice č. 2006/112/ES. Ta v čl. 1 odst. 2 uvádí základní princip fungování systému daně z přidané hodnoty, a sice že „se na zboží a služby uplatňuje všeobecná daň ze spotřeby v přesném poměru k ceně zboží a služeb, bez ohledu na počet plnění uskutečněných ve výrobním a distribučním procesu před stupněm, ve kterém je daň uplatněna. Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpočtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu. Společný systém DPH se uplatňuje až do stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

maloobchodu včetně.“ **Princip daňové neutrality** spočívá v tom, že jednotlivé subjekty v rámci produkčního řetězce (tedy v rámci svého podnikání) jsou zdaněny pouze v případě, že je vytvořena dodatečná (přidaná) hodnota. Daň z přidané hodnoty tak zdaňuje mezní produkty ekonomické činnosti subjektů, a to v jednotlivých fázích obratu DPH se vybírá po částech při vzniku každého dodatečného produktu (přidané hodnoty), přičemž břemeno uhrazení celé daně leží na konečném zákazníkovi (spotřebiteli). Šestá směrnice byla provedena do českého právního řádu pomocí zákona č. 235/2004 o dani z přidané hodnoty, který konstruuje systém daňových odpočtů, na základě nichž je zachován princip daňové neutrality a upravuje způsob výpočtu daně z přidané hodnoty i podmínky, za nichž lze aplikovat odpočty na dani z přidané hodnoty, a to především v ustanovení § 21 (povinnost přiznat daň), § 36 a § 37 (základ daně a výpočet daně) a § 72 (nárok na odpočet daně) a § 108 (osoby povinné přiznat a zaplatit daň). **Nárok na odpočet daně z přidané hodnoty je pak možno uplatnit ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 zákona jen tam, kde plnění vzniklo v souvislosti s předmětem podnikání konkrétní společnosti, jímž byla generována přidaná hodnota, jež je předmětem DPH. Žalovaná trestná činnost obžalovaného je však projevem typického zneužití práva na odpočet DPH v řetězci plnění spřátelených firem, z nichž službu zatíženou DPH vykonává pouze některý z plátců daně a další plátce DPH na ni formou tzv. „přefakturace“ toliko parazituje, aniž by se do řetězce plnění skutečně zapojil a vytvořil „přidanou hodnotu“, která je pojmovým znakem možného uplatnění daňového odpočtu. V tomto případě nárok na daňový odpočet nevzniká, neboť se jedná o plnění toliko předstíraná, s fakturací (i smluvní dokumentací) vyhotovenou účelově toliko pro uplatnění neoprávněného majetkového odpočtu obchodní korporace, v jejíž prospěch byly tyto dokumenty vydány a která práva na odpočet DPH úmyslně zneužívá.**

13. Na základě shora uvedených zjištění tak by bylo možno uznat obžalovaného vinným nejen zkrácením daně po odečtení účelně vynaložených nákladů na stavbu (tak jak to učinil ve prospěch obžalovaného nalézací soud), ale dokonce i bez takového odečtu, neboť spol. XX sama v rámci vytvoření díla žádnou přidanou hodnotu nevytvořila a nárok na daňový odpočet toliko z formálně přefakturovaného plnění jí ze zákona vůbec nevznikl. S ohledem na skutečnost, že do výroku o vině však podal odvolání toliko obžalovaný, nikoli státní zástupce, nemohl odvolací soud při zázaku reformace in peius zhoršit postavení obžalovaného a shledat ho vinným pokusem o vylákání vyšší výhody na dani než soud 1. stupně. Způsob výpočtu vylákané výhody, užitý nalézacím soudem, proto zachoval a ve prospěch obžalovaného jej posoudil jako rozdíl uplatněného nároku na daňový odpočet a nároku vyplývajícímu ze stranami odsouhlasené ceny hotového díla- tedy jako nejnižší možný způsobený rozsah podvodného jednání při vylákání nadměrného odpočtu daně z důkazů, které obžalovaný v listiných důkazech sám předložil.

14. S odvoláním státního zástupce do trestu jako nepřiměřeně mírnému i s jeho požadavkem k podmíněně odloženému trestu připojit peněžitý trest nejméně ve výši 200 denních částek po 650 Kč se odvolací soud plně ztotožnil a návrhu státního zástupce vyhověl. Pokud se týče podmínek ukládání trestu, obžalovaný se trestnou činností ve vícečinném souběhu pokusil získat majetkový prospěch ve výši přesahující 5 mil. Kč, k uložení peněžitého trestu tak byly shledána zákonné podmínky § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný je práce schopný muž v produktivním věku, dle doložených listin v odvolacím řízení je stále statutárním orgánem společnosti XX, dnes podnikající pod názvem Txxx xxx s.r.o., jejichž výkaz zisků a ztrát vykazuje v posledních letech zisk- tedy nehrozí, že by ukládaný peněžitý trest byl nedobytný, byť obžalovaným uváděný příjem cca 20.000

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

Kč je s ohledem na to, že je vyučen v oboru instalatér výrazně podhodnocen, když právě osoby řemeslně zdatné jsou na trhu práce ceněny obecně lépe než průměrnou mzdou. Navrhovaný trest ve výměře 200 denních sazeb- tedy v dolní třetině zákonné sazby dle § 68 odst.1 tr. zák. (čítající 20-730 denních sazeb) odpovídá společenské škodlivosti jednání obžalovaného, denní sazba ve výši 650 Kč (z možné sazby 100-50.000 Kč) je při samé spodní hranici sazby § 68 odst.2 tr. zákoníku. Odvolací soud tak vyhověl návrhu státního zástupce v plném rozsahu. Nad rámec zákonného přezkumu pak odvolací soud poukazuje na skutečnost, že obžalovaný není v oblasti krácení daně nováčkem, když stíhané jednání spáchal poté, co dne 11.1. 2011 vykonal uložený trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu činnosti stat. orgánu obchod. společností a družstev z rozsudku OS České Budějovice ze dne 21. 6. 2007 sp.zn.: 32T 75/2007v délce 42 měsíců – tedy k posílení výchovného charakteru podmíněně odloženého trestu by bylo žádoucí ukládat též trest zákazu činnosti, který by obžalovanému zamezil v opakovaném páchaní tr. činnosti v oblasti hospodářské, ani by jej jako osobu manuálně zručnou a vyučenou v oboru s vysokým potenciálem uplatnění, připravil o zdroj obživy. Bohužel i v tomto případě byl odvolací soud limitován odvoláním státního zástupce, který uložení dalšího oddělitelného trestu nenavrhl.

15. Za situace, kdy odvolací soud shledal, že s odůvodněním skutkových okolností činu, věrohodnost jednotlivých svědeckých výpovědí a vypovídací hodnotě předložených listinných důkazů, jakož i s právním hodnocení skutku se podrobně vypořádal nalézací soud, který plně dostal svým povinnostem dle § 125 tr. řádu, odvolací soud se ve zbytku na odůvodnění napadeného rozsudku toliko odkazuje, neboť se s ním s výhradami výše uvedenými plně ztotožňuje, když závěry nalézacího soudu považuje za logické a odůvodněné. Doplnit závěry nalézacího soudu tak považuje mimo výše uvedeného toliko tím, že název „xxx xxx“ měl dle zjištění odvolacího soudu nejen evokovat pocit investic do rozsáhlé nemovitosti a odůvodnit tak nepřiměřeně vysokou cenu za budované dílo, ale zejména vyvolat záměnu se skutečným Xxx xxx, který byl provozován v téže ulici a to po celou dobu stavebních úprav fakturovaných na domě č.p. xx, přičemž na skutečném xxx xxx žádné stavební úpravy prováděny nebyly.

16. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem dospěl odvolací soud k závěru, že výrok o vině pod b. I je nutno upravit co do výše neoprávněně požadované daňové výrody, přičemž pro zpřesnění výroku o vině vypustil z popisu skutku odkazy na opožděně uplatněné daňové odpočty, které evokují mylný dojem, že za trestný čin je považováno uplatnění promlčeného nároku. Proto zrušil jak napadený výrok o vině pod b.I, tak na ně závislý výrok o trestu a při zachování pravomocného výroku o vině pod b.II rozsudku o zrušených částech znovu rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha dne 23. listopadu 2021

Mgr. Blanka Bedřichová, v.r.
předsedkyně senátu